

Jan Paweł II

Kolebka chrześcijaństwa : "Regina caeli" : (Rzym, 26 czerwca 1998)

Salvatoris Mater 1/1, 371

1999

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

„Regina caeli”¹³.

(Rzym, 26 czerwca 1998)

Kolebka chrześcijaństwa

1. W okresie wielkanocnym, który rozpoczął się w Niedzielę Zmartwychwstania i trwać będzie do Niedzieli Zesłania Ducha Świętego, częściej niż zwykle rozbrzmiewa w zgromadzeniu wierzących radosny śpiew „Alleluja!”, wzywając nas do wielbienia Chrystusa za Jego zwycięstwo nad grzechem i śmiercią.

W tym okresie roku liturgicznego wracamy także pamięcią do początków Kościoła, wspominając dokonania grupy uczniów, którzy po spotkaniu ze zmartwychwstałym Chrystusem otrzymali moc Jego Ducha i stali się odważnymi głosicielami Ewangelii w świecie.

Czyż nie jest naturalne, że czytając w tych dniach księgę Dziejów Apostolskich i śledząc pierwsze kroki Kościoła, myślimy także o Specjalnym Zgromadzeniu Synodu Biskupów poświęconym Azji, które odbywa się właśnie w Rzymie? Kolebą chrześcijaństwa było śródziemnomorskie wybrzeże kontynentu azjatyckiego. Po dwóch tysiącach lat Kościół zastanawia się nad swoją obecnością w Azji i kierując wzrok ku temu ogromnemu kontynentowi, na którym żyje trzy piąte ludzkości, raz jeszcze wsłuchuje się w słowa Chrystusa: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody [...]. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28, 19-20).

2. W Dziejach Apostolskich czytamy też, że w rodzącej się wspólnocie apostoelskiej była obecna Matka Zmartwychwstałego: „Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego” (Dz 1, 14).

Tak jak pod krzyżem Maryja była ściśle związana z odkupieńczą ofiarą Chrystusa, tak w wieczerniku jest Jego cichym świadkiem wśród apostołów. W pewnym sensie ożywia ich wiarę i modlitwę. Dodaje im sił i otuchy, gdy jednomyślnie wzywają obiecanego przez Jezusa Ducha Świętego. Tę ikonę pierwszej wspólnoty modlącej się w oczekiwaniu na Pięćdziesiątnicę powinniśmy mieć zawsze przed oczyma, zwłaszcza teraz, w roku poświęconym Duchowi Świętemu, aby towarzyszyła nam na drodze wiary i apostołstwa.

3. Drodzy bracia i siostry, przeżywajmy okres wielkanocny jako czas nieustannej i wytrwałej modlitwy do Ducha, wspomagani i prowadzeni przez Najświętszą Maryję Pannę, Matkę Dobrej Rady. Niech Maryja wyjedna dary Ducha Bożego wszystkim wierzącym, a zwłaszcza uczestnikom obrad synodalnych, aby Kościół w Azji rozwijał się coraz szybciej oraz by trzecie tysiąclecie stało się czasem nowego rozkwitu Ewangelii pośród szlachetnych narodów tego ogromnego kontynentu.

¹³ „L'Osservatore Romano” (wyd. pol.) 19(1998) nr 10, 6.